

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 499

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 20 iulie 2009

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 491 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă	2-3	Decizia nr. 547 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 700 din Codul civil	10-11
Decizia nr. 492 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate	3-4	Decizia nr. 583 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 din Codul de procedură civilă	11-12
Decizia nr. 493 din 2 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	4-5	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 537 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 364 din Codul de procedură civilă	5-6	842. — Ordin al ministrului sănătății privind aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale.....	13-15
Decizia nr. 539 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 376, art. 399 alin. 3 și art. 578 din Codul de procedură civilă.....	7-8	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 543 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	8-10	566. — Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale International Financial Services — IFN — S.A.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 491**

din 2 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului și Protocolului de Stat în Dosarul nr. 8.263/288/2008 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se prezintă, pentru partea Ioana Spiridonescu, avocata Codruța Dunăreanu, lipsind autorul excepției, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Apărătorul părții prezente solicită respingerea excepției, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale. În susținere depune note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.263/288/2008, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului și Protocolului de Stat într-o cauză civilă având ca obiect o contestație la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin art. 21 alin. (1) și (3) și art. 24 din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece exclud posibilitatea de a se invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu atunci când acesta este emis de o instanță judecătorească.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea nu și-a exprimat opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.*”

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (3) referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare. De asemenea, autorul mai invocă și încălcarea prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția, Curtea reține că prin Decizia nr. 1.109 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008, s-a pronunțat în sensul constituționalității art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, în raport cu critici de neconstituționalitate similare.

În această decizie Curtea a reținut că dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă se referă, în exclusivitate, la contestația la executare împotriva unui titlu executoriu care nu a fost emis de o instanță judecătorească. Prevederea că numai în aceste cazuri se pot invoca apărări de fond împotriva titlului executoriu are la bază tocmai respectarea principiilor constituționale ale accesului la justiție și dreptului la apărare față de persoanele împotriva cărora se exercită executarea silită în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească. Dispozițiile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă nu prevăd și situația în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu emis de o instanță judecătorească, deoarece, în acest caz, accesul părților la un proces echitabil a fost, în mod evident, asigurat.

Atât soluția, cât și considerentele acestei decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Regia Autonomă Administrația Patrimoniului și Protocolului de Stat în Dosarul nr. 8.263/288/2008 al Judecătorei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 492 din 2 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Marioara Micu în Dosarul nr. 15.062/299/2008 al Judecătorei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 28 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 15.062/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate**, excepție ridicată de Marioara Micu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 4 alin. (2) și art. 53 din Constituție, deoarece includ în categoria persoanelor care au obligația declarării averii personalul din instituțiile publice implicate în

procesul de privatizare, angajat cu contract individual de muncă, iar nu și personalul din celelalte instituții publice.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2007, având următoarea redactare: „(1) Următoarele categorii de persoane au obligația declarării averii și a intereselor: [...]”

34. *personalul instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare.*”

Textele constituționale considerate a fi încălcate sunt cele ale art. 4 alin. (2) referitor la criteriile nediscriminării și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că reglementarea criticată nu conține dispoziții discriminatorii în sensul art. 4 alin. (2) și art. 16 din Constituție, ci se aplică în egală măsură tuturor persoanelor aflate în situația prevăzută de norma legală. Obligația instituită prin această reglementare este justificată de necesitatea prevenirii faptelor de corupție de către anumite categorii de personal individualizate de legiuitor și nu poate fi caracterizată ca o restrângere a exercițiului drepturilor sau al unor libertăți consacrate în Constituție.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, excepție ridicată de Marioara Micu în Dosarul nr. 15.062/299/2008 al Judecătoriai Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 493
din 2 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3)
din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Iosif Iacob în Dosarul nr. 1.711/221/2008 al Judecătoriai Deva.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.711/221/2008, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea**

De altfel, Curtea s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 39 alin. (1) pct. 34 din Legea nr. 144/2007 pentru motive de neconstituționalitate similare ca în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 1.412 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 13 martie 2008, Curtea a statuat în sensul constituționalității acestor prevederi de lege.

Considerentele și soluția acestei decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Iosif Iacob într-un proces civil având ca obiect pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. art. 21 alin. (4) din Constituție, deoarece instituie soluționarea cererilor de reexaminare a modului în care s-au stabilit taxele de timbru în camera de consiliu și fără citarea părților, ceea ce constituie o limitare a dreptului de liber acces la justiție.

Judecătoria Deva consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, cu modificările ulterioare, care au următorul cuprins: „*Cererea se soluționează în camera de consiliu de un alt complet, fără citarea părților, prin încheiere irevocabilă.*”

Textul constituțional considerat a fi încălcat este cel al art. 21 alin. (4), potrivit căruia „*Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.*”

Examinând excepția, Curtea reține că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 au mai făcut obiect al controlului

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Iosif Iacob în Dosarul nr. 1.711/221/2008 al Judecătoriei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 2 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 537

din 9 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 364
din Codul de procedură civilă**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 364 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Remat” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 8.619/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în prezenta cauză.

În acest sens este Decizia nr. 102 din 9 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 9 martie 2006, și Decizia nr. 399 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 din 27 mai 2008, prin care Curtea a statuat că prevederile art. 18 alin. (3) din Legea nr. 146/1997 sunt constituționale.

Curtea a reținut că obiectul textului criticat îl constituie o normă procedurală ce reglementează soluționarea cererii de reexaminare împotriva încheierii de stabilire a taxei de timbru, așadar un incident procedural. În condițiile în care în discuție este o chestiune prealabilă, soluționarea acesteia este guvernată de principiul celerității, care ar fi grav afectat prin aplicarea în materie a principiilor oralității și contradictorialității, obligativității citării părților, ca și a posibilității exercitării unei căi de atac împotriva încheierii de soluționare a cererii de reexaminare.

Atât considerentele, cât și soluția acestor decizii sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 octombrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 8.619/63/2008, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 364 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Remat” — S.A. din Craiova într-un litigiu comercial având ca obiect o acțiune în anulare a unor hotărâri arbitrale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2) din Constituție, deoarece nu sunt suficient de explicite pentru determinarea naturii acțiunii în anulare a hotărârii arbitrale, și anume dacă aceasta este o acțiune principală sau o cale de atac. În oricare din aceste ipoteze sunt încălcate prevederile constituționale menționate, datorită necorelării textului atacat cu alte dispoziții incidente ale Codului de procedură civilă, ceea ce afectează egalitatea cetățenilor în fața legii și accesul liber la justiție, precum și principiile înlăptuirii justiției.

Tribunalul Dolj — Secția comercială consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl reprezintă prevederile art. 364 din Codul de procedură civilă cu următorul cuprins: „*Hotărârea arbitrală poate fi desființată numai prin acțiune în anulare pentru unul din următoarele motive:*

a) *litigiul nu era susceptibil de soluționare pe calea arbitrajului;*

b) *tribunalul arbitral a soluționat litigiul fără să existe o convenție arbitrală sau în temeiul unei convenții nule sau inoperante;*

c) *tribunalul arbitral nu a fost constituit în conformitate cu convenția arbitrală;*

d) *partea a lipsit la termenul când au avut loc dezbaterile și procedura de citare nu a fost legal îndeplinită;*

e) *hotărârea a fost pronunțată după expirarea termenului arbitrajului prevăzut de art. 353³;*

f) *tribunalul arbitral s-a pronunțat asupra unor lucruri care nu s-au cerut sau nu s-a pronunțat asupra unui lucru cerut ori s-a dat mai mult decât s-a cerut;*

g) *hotărârea arbitrală nu cuprinde dispozitivul și motivele, nu arată data și locul pronunțării, nu este semnată de arbitri;*

h) *dispozitivul hotărârii arbitrate cuprinde dispoziții care nu se pot aduce la îndeplinire;*

i) *hotărârea arbitrală încalcă ordinea publică, bunele moravuri ori dispoziții imperative ale legii.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (3) și art. 124 alin. (2).

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea observă că, de fapt, ele vizează necorelarea dintre prevederile de lege criticate și „unele dispoziții incidente ale Codului de procedură civilă”.

Curtea constată că aceste critici nu pot fi primite. Astfel, în temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea lui cu dispozițiile sau principiile Constituției pretins încălcate, iar nu compararea mai multor prevederi legale între ele.

De altfel, Curtea reține că a analizat în mai multe rânduri constituționalitatea prevederilor din Codul de procedură civilă referitoare la acțiunea în anulare a hotărârii arbitrale, prin raportare la aceleași dispoziții constituționale ca și în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 998 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 857 din 19 decembrie 2008, Curtea a statuat că „incidența dispozițiilor legale criticate este subsecventă acordului de voință intervenit între părțile care au încheiat convenția arbitrală și care au optat pentru soluționarea litigiului de către un tribunal arbitral. Împrejurarea că autorul excepției a achiesat la soluționarea litigiului pe această cale, deși cunoștea sau ar fi trebuit să cunoască dispozițiile legale referitoare la judecarea litigiului de o asemenea instituție, precum și consecințele juridice ale aplicării lor, nu îl îndreptățește să se prevaleze de necunoașterea legii și deci lipsește de temei critica reglementării în cauză”.

Considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 364 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Remat” — S.A. din Craiova în Dosarul nr. 8.619/63/2008 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 539
din 9 aprilie 2009referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 376, art. 399 alin. 3
și art. 578 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 376, art. 399 alin. 3 și art. 578 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra Ene în Dosarul nr. 4.726/281/2008 al Judecătoriei Ploiești.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 19 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 4.726/281/2008, **Judecătoria Ploiești a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 376, art. 399 alin. 3 și art. 578 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Alexandra Ene.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, 21 și 24 din Constituție, deoarece art. 578 din Codul de procedură civilă nu prevede cine și în ce condiții are obligația de a preda imobilul în litigiu. Se mai susține că, în aplicarea art. 376 din același cod, s-a procedat la investirea cu formulă executorie a unei hotărâri judecătorești care nu era definitivă, în condițiile în care contestația neavând studii juridice nu a avut posibilitatea să se aplece eficient în cursul procesului, iar diferențierea — prin art. 399 alin. 3 — a titlurilor executorii în hotărâri judecătorești și titluri care nu sunt emise de instanțele judecătorești constituie o discriminare de natură să genereze inegalitate în fața legii.

Judecătoria Ploiești consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate raportate

la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. 376, art. 399 alin. 3 și art. 578 din Codul de procedură civilă.

Aceste prevederi de lege au următoarea redactare:

— Art. 376: „*Se investesc cu formula executorie prevăzută de art. 269 alin. 1 hotărârile care au rămas definitive ori au devenit irevocabile, precum și orice alte hotărâri sau înscrisuri, pentru ca acestea să devină executorii, în cazurile anume prevăzute de lege.*”

Actele autentificate de o reprezentanță diplomatică sau consulară a României se vor putea investi cu formula executorie de judecătoria domiciliului uneia din părțile părtașe la actul autentic.

Dacă niciuna din părți nu are domiciliul cunoscut în țară, investirea cu formula executorie se face la judecătoria sectorului III din Capitala României.”;

— Art. 399 alin. 3: „*În cazul în care executarea silită se face în temeiul unui titlu executoriu care nu este emis de o instanță judecătorească, se pot invoca în contestația la executare apărări de fond împotriva titlului executoriu, dacă legea nu prevede în acest scop o altă cale de atac.”;*

— Art. 578: „*Dacă partea obligată să părăsească ori să predea un imobil nu-și îndeplinește această obligație în termen de 5 zile de la primirea somației, ea va fi îndepărtată prin executare silită, iar imobilul va fi predat celui îndreptățit.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) referitor la principiul egalității, art. 21 privind liberul acces la justiție și art. 24 privind dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Prevederile art. 376 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate în raport de dispozițiile constituționale invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 134 din 23 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 1 iulie 2002, Curtea a statuat în esență că, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată, în care este inclusă și procedura executării silite, se face prin lege. Prin urmare, reglementarea condițiilor în care hotărârile definitive sunt executorii este o problemă care ține de opțiunea legiuitorului.

II. Asupra criticii având ca obiect prevederile art. 399 alin. 3 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, ca, de exemplu, prin Decizia nr. 454 din 2 decembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 926 din 23 decembrie 2003, sau Decizia nr. 935 din 19 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2007.

În deciziile amintite, Curtea a reținut că, „în esență, contestația la executare este destinată să înlăture neregularitățile comise cu prilejul urmăririi silite sau să ofere lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea titlului executoriu ce urmează să fie valorificat. În cadrul soluționării contestației, instanța nu poate examina împrejurări ce vizează

fondul cauzei și care sunt de natură să repună în discuție hotărâri ce emană de la organe cu activitate jurisdicțională, în fața cărora au avut loc dezbateri contradictorii, părțile având posibilitatea, cu acel prilej, de a invoca apărările de fond necesare. O soluție contrară, sub acest aspect, ar nesocoti principiul autorității de lucru judecat.”

III. Referitor la neconstituționalitatea art. 578 din Codul de procedură civilă, Curtea, prin Decizia nr. 288 din 1 iulie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 11 august 2004, a reținut că dispozițiile art. 578—580¹, cuprinse în secțiunea Codului de procedură civilă referitoare la predarea silită a bunurilor imobile, instituie norme de procedură ce trebuie respectate de către debitorul obligației de predare a imobilului, respectiv atribuțiile executorului judecătoresc căruia i-a fost

încredințată executarea silită, precum și că prin determinarea cadrului legal de exercitare a drepturilor reprezintă exclusiv o garanție a asigurării echilibrului între persoane cu interese contrare. De asemenea, a reținut că, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor și a procedurii de judecată constituie atributul exclusiv al legiuitorului, acesta fiind ținut, desigur, ca în procesul de legiferare să se circumscrie cadrulul constituțional. Or, sub acest aspect, textele de lege criticate satisfac exigența impusă de norma constituțională, fiind în deplină concordanță cu prevederile Legii fundamentale.

Considerentele reținute în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 376, art. 399 alin. 3 și art. 578 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Alexandra Ene în Dosarul nr. 4.726/281/2008 al Judecătorei Ploiești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 543 din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Gheorghe Vasile Cornel Ilie în Dosarul nr. 1.949/303/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.949/303/2008, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Gheorghe Vasile Cornel Ilie.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin art. 1 alin. (5), art. 16 și 21 din Constituție, precum și tratatelor și convențiilor internaționale la care România este parte, deoarece nu instituie o procedură corespunzătoare de tragere la răspundere civilă a magistraților pentru erorile și abuzurile comise de aceștia în soluționarea cauzelor, ci norme care, în fapt, împiedică exercitarea de către victimele neregulilor comise a dreptului lor de a fi despăgubite.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și

exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 94 și art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare.

Textele criticate au următoarea redactare:

— Art. 93: „*Judecătorii și procurorii sunt obligați să prezinte, în condițiile și la termenele prevăzute de lege, declarația de avere și declarația de interes.*”;

— Art. 94: „*Judecătorii și procurorii răspund civil, disciplinar și penal, în condițiile legii.*”

— Art. 95: „(1) *Judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi percheziționați, reținuți sau arestați preventiv numai cu încuviințarea secțiilor Consiliului Superior al Magistraturii.*

(2) *În caz de infracțiune flagrantă, judecătorii, procurorii și magistrații-asistenți pot fi reținuți și supuși percheziției potrivit legii, Consiliul Superior al Magistraturii fiind informat de îndată de organul care a dispus reținerea sau percheziția”;*

— Art. 96: „(1) *Statul răspunde patrimonial pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.*

(2) *Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea judecătorilor și procurorilor care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.*

(3) *Cazurile în care persoana vătămată are dreptul la repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare săvârșite în procese penale sunt stabilite de Codul de procedură penală.*

(4) *Dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciilor materiale cauzate prin erorile judiciare săvârșite în alte procese decât cele penale nu se va putea exercita decât în cazul în care s-a stabilit, în prealabil, printr-o hotărâre definitivă, răspunderea penală sau disciplinară, după caz, a judecătorului sau procurorului pentru o faptă săvârșită în cursul judecării procesului și dacă această faptă este de natură să determine o eroare judiciară.*

(5) *Nu este îndreptățită la repararea pagubei persoana care, în cursul procesului, a contribuit în orice mod la săvârșirea erorii judiciare de către judecător sau procuror.*

(6) *Pentru repararea prejudiciului, persoana vătămată se poate îndrepta cu acțiune numai împotriva statului, reprezentat prin Ministerul Finanțelor Publice.*

(7) *După ce prejudiciul a fost acoperit de stat în temeiul hotărârii irevocabile date cu respectarea prevederilor alin. (6), statul se poate îndrepta cu o acțiune în despăgubiri împotriva judecătorului sau procurorului care, cu rea-credință sau gravă neglijență, a săvârșit eroarea judiciară cauzatoare de prejudicii.*

(8) *Termenul de prescripție a dreptului la acțiune în toate cazurile prevăzute de prezentul articol este de un an.”;*

— Art. 97: „(1) *Orice persoană poate sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, direct sau prin conducătorii instanțelor*

ori ai parchetelor, în legătură cu activitatea sau conduita necorespunzătoare a judecătorilor sau procurorilor, încălcarea obligațiilor profesionale în raporturile cu justițiabilii ori săvârșirea de către aceștia a unor abateri disciplinare.

(2) *Exercitarea dreptului prevăzut la alin. (1) nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac.”;*

— Art. 98: „(1) *Judecătorii și procurorii răspund disciplinar pentru abaterile de la îndatoririle de serviciu, precum și pentru faptele care afectează prestigiul justiției.*

(2) *Răspunderea disciplinară a judecătorilor și procurorilor militari poate fi angajată numai potrivit dispozițiilor prezentei legi.”;*

— Art. 99: „*Constituie abateri disciplinare:*

a) *încălcarea prevederilor legale referitoare la declarațiile de avere, declarațiile de interes, incompatibilități și interdicții privind judecătorii și procurorii;*

b) *intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea sau acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, precum și imixtiunea în activitatea altui judecător sau procuror;*

c) *desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;*

d) *nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter;*

e) *nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor;*

f) *refuzul nejustificat de a primi la dosar cererile, concluziile, memoriile sau actele depuse de părțile din proces;*

g) *refuzul nejustificat de a îndeplini o îndatorire de serviciu;*

h) *exercitarea funcției, inclusiv nerespectarea normelor de procedură, cu rea-credință sau din gravă neglijență, dacă fapta nu constituie infracțiune;*

i) *efectuarea cu întârziere a lucrărilor, din motive imputabile;*

j) *absențele nemotivate de la serviciu, în mod repetat;*

k) *atitudinea nedemnă în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, avocați, experți, martori sau justițiabili;*

l) *neîndeplinirea obligației privind transferarea normei de bază la instanța sau parchetul la care funcționează;*

m) *nerespectarea dispozițiilor privind distribuirea aleatorie a cauzelor;*

n) *participarea directă sau prin persoane interpușe la jocurile de tip piramidal, jocuri de noroc sau sisteme de investiții pentru care nu este asigurată transparența fondurilor în condițiile legii.”*

Textele constituționale invocate sunt cele ale art. 1 alin. (5) privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor țării, art. 16 referitor la principiul egalității și art. 21 privind liberul acces la justiție.

Examinând excepția, Curtea reține că asupra criticii referitoare la imposibilitatea justițiabililor de a se îndrepta împotriva judecătorilor, „în mod direct”, „pe cale civilă”, pentru repararea prejudiciilor materiale și morale suferite, s-a mai pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 1.052 din 13 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 869 din 19 decembrie 2007, constatând că răspunderea magistraților stabilită în condițiile legii nu înlătură răspunderea acestora pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență, precum și că răspunderea statului nu mai este limitată doar la erorile judiciare săvârșite în materie penală, ci privește toate erorile judiciare, indiferent de natura cauzelor în care au fost săvârșite, lărgindu-se astfel garanția constituțională a acestei răspunderi. De asemenea, de exemplu, prin Decizia nr. 633 din 24 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.138 din 15 decembrie 2005, Curtea a observat că

problema erorilor judiciare se ridică în principal sub aspectul reparațiilor pe care societatea este datoră să le acorde celui care a suferit în mod injust de pe urma erorilor comise în sistemul judiciar, prevederile constituționale cuprinse în art. 52

alin. (3) consacrand principiul răspunderii obiective a statului în asemenea împrejurări.

Considerentele reținute în deciziile menționate sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 93—99 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Gheorghe Vasile Cornel Ilie în Dosarul nr. 1.949/303/2008 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 547 din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 700 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 700 din Codul civil, excepție ridicată de Janeta Epure în Dosarul nr. 6.112/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 27 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.112/118/2008, **Tribunalul Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 700 din Codul civil**, excepție ridicată de Janeta Epure.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 20 alin. (1), art. 44 alin. (1) și art. 46 din Constituție, precum și art. 29 din Declarația Universală a

Drepturilor Omului și art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece instituie un termen de acceptare a succesiunii insuficient pentru a asigura exercitarea dreptului la moștenire pentru persoanele care, din motive independente de voința lor, nu-și pot exprima opțiunea succesorală în intervalul de numai 6 luni prevăzut de lege.

Tribunalul Constanța — Secția civilă consideră excepția neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate nu contravin Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 700 din Codul civil, care au următoarea redactare: „*Dreptul de a accepta succesiunea se prescrie printr-un termen de 6 luni socotit de la deschiderea succesiunii.*”

În cazul când moștenitorul a fost împiedicat de a se folosi de dreptul său, din motive de forță majoră, instanța judecătorească, la cererea moștenitorului, poate prelungi termenul cu cel mult 6 luni de la data când a luat sfârșit împiedicarea.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 20 alin. (1) referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 44 alin. (1) privind dreptul de proprietate privată și art. 46 privind dreptul la moștenire. Este invocată și încălcarea art. 25 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și a art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Prevederile art. 700 din Codul civil au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la dispozițiile art. 46 din Legea fundamentală. Astfel, prin Decizia nr. 452 din 15 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 31 mai 2007, Curtea a reținut că dreptul de opțiune succesorală, la fel ca, de altfel, însuși dreptul la moștenire, este un drept patrimonial, supus prin urmare prescripției extinctive. Stabilirea duratei termenului de prescripție extinctivă este de

competența legiuitorului. Astfel, reducerea termenului de opțiune succesorală de la 30 de ani la 6 luni prin Decretul nr. 73/1954 a constituit opțiunea legiuitorului, pentru a limita la o perioadă cât mai scurtă de timp incertitudinea cu privire la titularul dreptului real și pentru a se îngădui, practic, oricărui succesibil exercitarea dreptului de opțiune succesorală.

Considerentele reținute în decizia menționată sunt valabile și în cauza de față, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 44 alin. (1) din Constituție și la art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu contravin principiului garantării dreptului de proprietate ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege.

Și, în fine, Curtea constată că textul art. 700 din Codul civil este în deplină concordanță cu prevederile art. 29 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, potrivit cărora în exercitarea drepturilor și libertăților sale fiecare persoană este supusă numai îngrădirilor stabilite prin lege în scopul exclusiv de a asigura recunoașterea și respectarea drepturilor și libertăților altora, și de a fi satisfăcute juste cerințe ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale într-o societate democratică.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 700 din Codul civil, excepție ridicată de Janeta Epure în Dosarul nr. 6.112/118/2008 al Tribunalului Constanța — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 583

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stan Pompiliu Gheorghe în Dosarul nr. 7.433/280/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 26 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 7.433/280/2006, **Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 190 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Stan Pompiliu Gheorghe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul consideră că prevederile art. 190 din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, fiind contrare art. 21 alin. (3) din

Constituție, deoarece dau posibilitatea ca, într-un proces de divorț, să intervină arbitrariul atunci când sunt audiați ca martori rudele și afinii uneia dintre părți. Se apreciază că, prin ascultarea rudelor ca martori, nu mai poate fi garantat dreptul la un proces echitabil, deoarece este de notorietate că, prin însăși existența legăturilor de rudenie, un părinte sau un afin poate fi bănuț în mod legitim ca având legături de dușmănie sau de interese față de părțile din procesul de divorț.

Curtea de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie apreciază excepția ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 190 din Codul de procedură civilă, texte de lege care au următorul conținut: „*În pricinile privitoare la starea civilă sau despărțenie se vor putea asculta rudele și afinii mai sus-arătați, în afară de descendenți.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 alin. (3).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că proba testimonială reprezintă unul dintre mijloacele probatorii cel mai frecvent folosite în procesul civil. Mijlocul de probă îl reprezintă tocmai declarațiile făcute de martor, persoană terță față de proces, care relatează în fața instanței fapte sau împrejurări concludente pentru soluționarea cauzei. În principiu,

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Stan Pompiliu Gheorghe în Dosarul nr. 7.433/280/2006 al Curții de Apel Pitești — Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

orice persoană care are cunoștință despre fapte relevante referitoare la pricina dedusă justiției poate fi ascultată în calitate de martor. De la această regulă legea procesual civilă instituie anumite excepții, indicând persoanele care nu pot fi audiate ca martori, precum și pe cele care sunt scutite de la obligația de a depune mărturie, în considerarea calității pe care o dețin. Astfel, interdicția consacrată de art. 189 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă se întemeiază pe o prezumție de parțialitate și subiectivism a rudelor și afinilor până la gradul al treilea inclusiv în relatarea faptelor de care au cunoștință.

Cu toate acestea, în materia cauzelor privitoare la starea civilă sau divorț, legiuitorul a apreciat că interdicția ascultării în calitate de martori a rudelor și afinilor nu își găsește utilitatea, în condițiile în care aceste persoane, cu precădere, au cunoștință despre situația de fapt din interiorul familiei. Dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, procedura de judecată este stabilită de legiuitor, evident cu respectarea prevederilor sau principiilor constituționale. Referitor la încălcarea dreptului la un proces echitabil, consacrat constituțional prin prevederile art. 21 alin. (3), Curtea constată că aceste susțineri sunt neîntemeiate, întrucât legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitarea a drepturilor procedurale. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională, în deplin acord și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (de exemplu, cauza „*Marckx contra Belgiei*”, 1979), principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori anologice, iar tratamentul juridic diferențiat, stabilit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.

Pe de altă parte, în toate cazurile în care este posibilă administrarea altor probe, instanța are îndatorirea de a-și exercita rolul activ, în temeiul art. 129 alin. 5 din Codul de procedură civilă, și de a stăruie în aflarea adevărului, prin toate mijloacele legale, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Astfel, „*judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și prin aplicarea corectă a legii, în scopul pronunțării unei hotărâri temeinice și legale. Ei vor putea ordona administrarea probelor pe care le consideră necesare, chiar dacă părțile se împotrivesc*”. Mai mult, părțile dispun de posibilități suficiente și echivalente pentru a-și apăra poziția asupra problemelor de drept și de fapt, în asemenea manieră încât mărturiile rudelor sau afinilor să nu aibă înrăurire, în mod exclusiv, asupra hotărârii instanței judecătorești.

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind aprobarea formularului-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor prevăzute de Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale

Văzând Referatul de aprobare al Direcției pentru infrastructură sanitară, logistică și dispozitive medicale nr. I.B.6.676 din 6 iulie 2009,

având în vedere prevederile art. 5, 6, 7 și 13 din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, republicată, și ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.718/2008 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă formularul-tip al Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, stabilite prin Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, republicată, prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire a formularului-tip prevăzut la art. 1 sunt prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Oficiul Tehnic de Dispozitive Medicale va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul sănătății,
Ion Bazac

București, 6 iulie 2009.
Nr. 842.

ANEXA Nr. 1

PROCES-VERBAL de constatare și sancționare a contravenției

Seria nr.

(model)

Încheiat astăzi: ziua luna anul, în localitatea, la

Subsemnatul/Subsemnații, având funcția, în temeiul art. 17 din Legea nr. 176/2000 privind dispozitivele medicale, republicată, al Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în baza delegației de control nr., în calitate de agenți constatați, reprezentând Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale, cu sediul în localitatea, str. nr., județul/sectorul, în urma controlului efectuat în ziua..... luna..... anul..... privind modul în care se respectă prevederile legislației în domeniul funcționării în condiții de securitate și performanță a dispozitivelor medicale/desfășurării activităților de comercializare, distribuție și de prestări de servicii în domeniul dispozitivelor medicale, la persoana juridică/fizică/punctul de lucru/sucursala, cu sediul/adresa în localitatea, str. nr., județul/sectorul, înmatriculată în registrul comerțului sub nr., având CUI, reprezentată de dl/dna, domiciliat/domiciliată în localitatea, str. nr., bl., sc., ap., posesor/posesoare al/a BI/CI/pașaport seria nr., eliberat/eliberată de la data de, CNP, în calitate de, am constatat următoarele (descrierea faptei; data și ora comiterii; locul unde a fost comisă; împrejurările ce pot servi la aprecierea gravității și pericolului social al faptei):

1.;
2.;
3.

Fapta/Faptele constatată/constatate prin prezentul proces-verbal constituie contravenții conform:

1. art. alin. ... lit. ... din
2. art.... alin.... lit.... din
3. art.... alin.... lit.... din

(Se vor completa, în clar, de către agentul constatator/agenții constatați prevederile articolului, alineatului, literei din actul normativ ale căror dispoziții au fost încălcate.)

și se sancționează astfel:

- cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din
- cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din
- cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din

Agenți constatatori,

.....

Martor,

.....

Mi s-a înmănat și am primit un exemplar al procesului-verbal.

.....
(numele, prenumele și semnătura
contravenientului)

De săvârșirea acestei/acestor fapte se face vinovat contravenientul:

1. Numele și prenumele, prenumele părinților și, data și locul nașterii, domiciliul actual stabil, CNP BI/CI seria nr., emis/emisă de Poliția la data de, ocupația, locul de muncă

2. Numele și prenumele, prenumele părinților și, data și locul nașterii, domiciliul actual stabil, CNP BI/CI seria nr., emis/emisă de Poliția la data de, ocupația....., locul de muncă

3. Persoana juridică, cu sediul în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, constituită în baza, având codul fiscal, cont nr. la, reprezentată legal prin dl/dna....., în calitate de, domiciliat/domiciliată în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, având BI/CI seria nr., eliberat/eliberată de la data de, CNP

Aceste fapte contravenționale au fost săvârșite în perioada

Împrejurările ce pot servi la aprecierea gravității faptelor și la evaluarea eventualelor pagube pricinuite:

.....

Contravenientul și-a îndeplinit/nu și-a îndeplinit obligația legală de a prezenta agenților constatatori, la cererea lor, actul de identitate ori documentele solicitate pentru buna desfășurare a activității de control.

Organul constator a dispus următoarele sancțiuni principale:

— avertisment scris;

— cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din

— cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din

— cu amendă de la lei la lei, conform art. alin. lit. din

Organul constator a dispus următoarele sancțiuni complementare:

.....
.....

Agenți constatatori,

.....

Martor,

.....

Mi s-a înmănat și am primit un exemplar al procesului-verbal.

.....
(numele, prenumele și semnătura
contravenientului)

Contravenientul nu se află de față/refuză să semneze sau nu poate lua cunoștință despre conținutul procesului-verbal (Se barează cu o linie continuă situațiile care nu corespund.), fapt atestat de martor, domnul/doamna, domiciliat/domiciliată în, str. nr., bl., sc., ap., județul/sectorul, având BI/CI seria ... nr., eliberat/eliberată de la data de, CNP

Prezentul proces-verbal a fost încheiat în lipsa unui martor pentru următoarele motive:

.....
.....

Alte mențiuni:

...../(Se pot menționa observațiile/obiecțiunile contravenientului.)

Suma totală de lei (adică), reprezentând amenda/amenzile contravențională/contravenționale aplicată/aplicate astăzi, se va achita în contul, deschis la Trezoreria, iar documentul dovăditor al plății va fi prezentat sau comunicat prin poștă Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale la adresa: bd. N. Titulescu nr. 58, sectorul 1, București, cod poștal, în termen de 15 zile de la înmânarea/comunicarea procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, precum și a înștiințării de plată.

Contravenientul poate face plângere împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii în termen de cel mult 15 zile de la înmânarea/comunicarea acestuia. Plângerea însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se depune în mod alternativ fie la Oficiul Tehnic de Dispozitive Medicale, cu sediul în

localitatea, str. nr., județul/sectorul, fie, după caz, la judecătoria în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.

Prezentul proces-verbal conține pagini și a fost întocmit în 3 exemplare, dintre care un exemplar s-a înmânat contravenientului astăzi,/va fi comunicat contravenientului în termen de cel mult o lună de la data încheierii.

Agenți constatatori,

.....

Martor,

.....

Mi s-a înmânat și am primit un exemplar al procesului-verbal.

.....
(numele, prenumele și semnătura
contravenientului)

ÎNȘTIINȚARE DE PLATĂ

seria ... nr.

Pentru debitorul: Numele și prenumele/Denumirea, cu domiciliul/sediul în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, CNP, posesor al CI/BI/pașaport seria nr., eliberată/eliberat de la data/înregistrat la registrul comerțului sub nr., CUI, reprezentat de dl/dna, domiciliat(ă) în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., posesor/posesoare al/a CI/BI/pașaport seria nr., eliberată/eliberat de la data de, CNP, în calitate de

În baza Procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor seria nr., încheiat în ziua de luna anul la, sunteți obligat la plata unei amenzi contravenționale în cuantum de lei (adică), pe care urmează să o achitați în contul de amenzi deschis la O copie de pe chitanța de plată urmează să o trimiteți prin poștă recomandată la sediul Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale.

În conformitate cu art. 28 alin. (1) și art. 29 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, contravenientul poate achita contravaloarea a jumătate din minimele amenzilor prevăzute în actul normativ, aplicate astăzi, cumulate, în termen de cel mult 48 de ore de la data înmânării/comunicării procesului-verbal și a înștiințării de plată, respectiv suma de lei (adică). O copie de pe chitanță va fi predată agentului constator sau se va trimite prin poștă recomandată la sediul Oficiului Tehnic de Dispozitive Medicale, așa cum este identificat în prezentul proces-verbal.

În situația în care nu achitați amenda în termen de 15 zile de la data înmânării/comunicării procesului-verbal însoțit de prezenta înștiințare de plată, acesta devine titlu executoriu fără nicio altă formalitate și se supune executării silite în condițiile legii.

Agenți constatatori

.....

Mi s-a înmânat și am primit un exemplar al înștiințării de plată.

.....

(numele, prenumele și semnătura contravenientului)

ANEXA Nr. 2

CARACTERISTICI DE TIPĂRIRE

Denumire: Proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției seria nr.

Caracteristici tehnice:

- fiecare formular de proces-verbal are 3 pagini și se tipărește, pe față, în 3 exemplare;
- hârtie autocopiativă de culoare galbenă, scris cu cerneală de culoare albastră;
- format A4;
- numerotare: cerneală specială de culoare roșie;
- sistem de înscriere propriu: seria nr.;
- formularele se leagă în blocuri lipite a câte 50 de seturi de procese-verbale, blocul conținând în total 150 de file.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale International Financial Services — IFN — S.A.**

Având în vedere solicitarea privind radierea din Registrul general a Societății Comerciale International Financial Services — IFN — S.A., formulată în baza art. 28 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebankare, prin Scrisoarea nr. 7 din 27 martie 2009, completată de scrisorile nr. 9 din 23 aprilie 2009 și nr. 10 din 28 aprilie 2009, și respectarea prevederilor art. 2 alin. (2) și art. 7 alin. (2) din Legea nr. 93/2009,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale,

Guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale International Financial Services — IFN — S.A., cu sediul în municipiul București, str. Cultul Patriei nr. 4, sectorul 3, înregistrată la registrul comerțului sub nr. J40/1388/2002, cod unic de înregistrare nr. 14474004, înscrisă în Registrul general la secțiunea a) — „Credite de consum” sub nr. RG-PJR-41-010219.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 7 iulie 2009.
Nr. 566.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

